

може да накаже ударитѣ съ бастунъ, които сж заслужени, обръща се къмъ — сжда — той да отмъсти за синилата, получени отъ гърба му... Това е кавалерско?

— И това е българско! — усмихна се Кардашевъ.

— Право, право! — изсмѣ се и Сайковъ, като се прощаваше съ него. — Хай да те водж нататѣкъ.

— Азъ оттамъ идж.

— Какво ще правишъ самичѣкъ тука?

— Щж зѣпамъ.

— Въ петъченъ день бжди тука, тогава е пазаръ, има богатъ материалъ за наблюдения; впрочемъ — днесъ е срѣда. Тоя постъ е пакъ добъръ.

— Защо — въ срѣда, а не въ четвъртъкъ, напри-мѣръ? попита любопитно Кардашевъ.

Сайковъ смигна и посочи банята на срѣща.

— Срѣда е женския день за кхпане, прѣзъ недѣ-лята. Стой тука, има приятни мордички да видишъ...

— Не мож да кажж, че не си досѣтливъ човѣкъ, Сайковъ! — усмихна се Кардашевъ.

Сайковъ се приближи до него повѣрително.

— Оная срѣда банята е била театръ на една ори-гинална домашна история. Ти чу ли?

— Не. Любопитенъ съмъ

— Играющата госпожа Зоева дала рандеву на госпо-дина Н. въ една кабина на банята — това посрѣдъ пладнѣ.

— Невъзможно!

— Неговори тая дума, когато е приказка за женска интрижка. Господинъ Зоевъ, мжжтѣ, научава се, насиля вратата и влазя въ кабината. Тогава...

— Е? извика залюбопитствовалия Кардашевъ.

— Ти помисли, че Зоевъ е прѣсналъ нѣкоя глава съ револвера си? Успокой се: той отива право въ митро-полията и иска разводъ.

— Пакъ по български — изсмѣ се Кардашевъ.